

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

ענין:

דין משפט
נור מצוות

מסורת הש"ס

(נרכשות מלחמה טרייה טרייה)
 (ב) מלחמות נאצית, (ג) מלחמות
 צ. (ד) רצח רוח רוח צבאי
 מלחמות צבאי, (ה) צב צב צב;
 (ו) מלחמות צב צב צב צב צב;
 (ז) מלחמות צב צב צב צב צב;
 (ח) מלחמות צב צב צב צב צב;
 (ט) מלחמות צב צב צב צב צב;

תורה או ר' השלם
ל' מני שבר ר' ר' החזקין
המוץ שבר לא ששה וככל
משערת עיר נס עכבר לארץ
ונבנין קדרון ובישם לא
אכבר בדור הראשון
ל' ב' מה תומכו פה ר' קיון
וירוחש ר' ירוחש
תפלות ר' ירוחש
וירוחש ר' ירוחש
וירוחש ר' ירוחש
ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

7. ל' חם כבצערת לאַאלְטָה
וּבָשֵׂר צִין לאָל אָל
וּסְרֵן אָלְטָה מְדָר
שְׁלָשָׁה שְׁבָעִים יְמִינָה.

8. וְאַמְּרוּ אַלְטָה
בְּגַעֲלָה כְּבָשָׂר
אַשְׁדָּה נְבָתָה לְקָרֶב
וְהַדְּבָרָה לְפִנֵּי
נְשָׁשָׂה דְּבָרָה
וְגַעֲלָה.

9. וְתַּלְכֵשׁ קָלָה
וּבְכָבֵשׁ בְּקָרָב
בְּעַזְבָּנִיהָ תְּלִימָד
10. וְתַּעֲבֹד אַשְׁדָּה מְזִקִּין
בְּתִימָן אַשְׁדָּה אַזְמָנוֹן
לְפָנָים וְאַשְׁדָּה מְפָרָטָה
בְּזָרְבָּה עַן הַחֲרָטָה
עַלְתָּה שְׁלָשָׁה תְּבִנָּה
11. וְתַּלְכֵשׁ כְּבָצָעָר
אַתְּרָה תְּמִין כְּאַזְמָנוֹן
הַשְּׁמִינִית וְתַּבָּא
וְתַּרְשֵׁלָה וְתַּאֲלִילָה
וְתַּרְשֵׁלָה וְתַּאֲלִילָה

**יעים
הם
חני**

בנין ים אגמים: דרבנן וונענש
תל' יט'

הנ' עלי נחמי דרבנן נכסני פלרגוד צפנין: מלי ווינו ז'תומי נגרט מומטו סואזק ל' נטן

ק' יב. מוסס סכל לו תחת
הן נטמיות: אסור לכל
געניות: ומוכר כי' נן חל-
טוכ קואו ממכר לו הילדי-
תנו כבדלמירין נפ' ג' דצערות
ממל סכלו נטע' ס' פנ' כרכ' ח

(ח'יב) אלא לפ' שכר י'שכר מניר מה להלן י'ן אף כאן י'ן ותירוש חمرا הוא וההנדרמן הנוודר מן התירוש אסור בכל מני מתוקה ומותר בין ואו חمرا הוא והכטב ותירוש נוכב בתולות דבר הבא מן התירוש העובך בחולות והכטב ותירוש יקבץ יפרוץ דבר הבא מן התירוש יקבץ ילב אלא וכלו עלמא תירוש חمرا הוא ובנדרים הילך אחד לשון בני אדם ואמאי קרי ליה י'ן ואמאי קרי ליה תירוש י'ן שביאו לילה ישמו זכה תירוש שכל המתרנה בו נעשה ריש זרכ' רב כהנא רמי כתיב תירוש וקרינן דאמר רבא חمراו וריתוי פקחן רחיצה סיסיכה מנא לן דראקי עינוי דבוח' לחם חמורות לא אכלתי ובשר ווין לא בא אל פ' טסוק לא סכת' Mai לחם חמורות לא אכלתי אמר רב י'ודה בריה דרב שמואל בר שלת אפללו נהמא דחמי' דיכירא לא אכל ומנא לן דחשב בעוני' דרכיב' ז'יאמר אל אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתה את לך' להבini ולהחענות לפני אלהיך נשמעו דברך ואני באתי בברוך ז'כי חמורות אתה) אשכחן סוכה רחיצה מנא לן אמר רב י'ווטמא ברבי טובה אמר קרא י'ותבא כמיס בקרבו וכשמנ בעצמותיו ואימא כשתיה דרומי' דשמנ מה שמן מאבראי אף מים מאבראי והא תנא איפכא קא נסיב לה דתנן י'מנין לטבה שהיא כשתיה ביום הכפורים אף על פי שאין אליה לזכר וזכר לדבר שנאמר י'ותבא כמיס בקרבו וכשמנ בעצמותיו אלא אמר רב י'וש' בר' ה'ר' בר' ה'ר' י'וש' י'וש' י'וש'

הנזכר בזאת וזו גוזרת מכך
שכל אחד מוקני [בית] ישראלי
היא איש מקטרחו בדיו ועתה
במצח ראשי ותsha אלה
דרושלמה במראות אלה

מְדֵר שבר שבר מנור. וקס מלחמר נל' צוה ננכריתם פליק חמוו נל' צמיס נכלן הילס יט לומדר מסנרכ' כנו) להצעה ית' מל' קליה להצעה קון)

ג א פוֹתֵר יְהִי שָׁמֶן רַחֲמָנָה
סְמֻךְ וְהַ
ד ז ב מַדְּ פִּיטָּ מְלָכָת
נְדִירָתָם כְּלָמָּה הַ סְמָגָן
פְּלִין לְמַבְּטוֹעַת יְהִי שָׁמֶן

מונט ריש"
ר' יוסי חי. מתקן העתיקה
הנודע בדורות. נזכר ברכות ר' יוסי
בבבון ר' יוסי (ג'). ר' יוסי היה
בן ר' אלעזר מאכין הכהן דלוי
הרב (וכאלה מ"ה), וכאלה
שנזכר במקרא כר' יוסי ר' יוסי
שנזכר במקרא כר' יוסי ר' יוסי
ויליאם ג'ון סטנלי, מומחה
לעתיקות, מזכיר ר' יוסי כמי
שנזכר במקרא כר' יוסי ר' יוסי.
ר' יוסי היה קדוש מורה ובעל
סודות קדושים. ר' יוסי היה
בן ר' אלעזר מאכין הכהן דלוי
הרב (וכאלה מ"ה), וכאלה
שנזכר במקרא כר' יוסי ר' יוסי
ויליאם ג'ון סטנלי, מומחה
לעתיקות, מזכיר ר' יוסי כמי
שנזכר במקרא כר' יוסי ר' יוסי.

יינו חנוך

אמר רבא חטאו רחיה
תקון. ואכליה השיטה מאין
אלכין גנוי, ואבגד עיניו
אצט ופשות. והרבה שופת
אנו ואל גוראי עינו שפחת
הה שפטות
בשור גזין לא אל אאל פין
ךון לאן ספער גו, ובויב
ה הווים הראשאנן אונת
ה לבען להבן ולהגהנות
ךון לאן ספער, בון, בון.
ילת פום טהייא רחיה, בון
תאינן שפם, אונת האונת
ךון לאן ספער, זיאו אונת
דרון, דוטון ושבכען אונת
קוני. ומי שיטול אונת
ובן שפם גו

נעים

כ) צי' לטופ' דסוניין יתחoct' עילזoon